

بهینه‌سازی ترکیب پورتفوی در بازار بورس اوراق بهادار از طریق مدل‌های ریاضی

یکی از اساسی‌ترین مسائل اقتصادی افراد و واحدهای تجاری و کشورها تخصیص بهینه منابع است و یکی از منابع مهم و کمیاب، عامل سرمایه است.

دکتر جمشید صدقیانی عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

فلاح شمس

ضرورت سرمایه‌گذاری در جهت نیل به توسعه اقتصادی ارائه راهکارهایی در جهت بهینه‌سازی ترکیب سرمایه‌گذاری می‌تواند گامی در جهت تشویق به سرمایه‌گذاری بیشتر سرمایه‌گذاران باشد؛ چرا که اکثریت افراد جامعه ریسک‌گریز بوده و حاضر نیستند مصارف کنونی خود را فدای درآمدهای آینده نمایند و تنها ایجاد سرمایه‌گذاریهای مطمئنتر می‌تواند گامی در جهت تشویق آنان به سرمایه‌گذاری و فعال شدن بازار سرمایه باشد.

طرح مسئله

تئوری پورتفوی در حالت تعادل بازار، فرض را بر این می‌گذارد که سرمایه‌گذاران براساس دو معیار یعنی نرخ بازده مورد انتظار و ریسک بازده پورتفوی (انحراف معیار یا واریانس بازده پورتفوی)، از میان مجموعه امکانات سرمایه‌گذاری موجود، پورتفوی موردنظر خود را انتخاب می‌کنند. از آنجا که هر یک از

چکیده

مقاله حاضر با اشاره بر اهمیت تنوع‌سازی در کاهش ریسک سرمایه‌گذاری، مدل‌هایی را برای یافتن ترکیب بهینه سرمایه‌گذاری در بازار بورس اوراق بهادار ارائه می‌نماید. در این مقاله ابتدا مفاهیم اساسی تئوری مدرن پورتفوی جهت تجزیه و تحلیل سرمایه‌گذاری مطرح شده است و در پایان نحوه ساخت مدل‌های ریاضی برای مسائل تجزیه و تحلیل ترکیب سرمایه‌گذاری با استفاده از مبانی نظری این تئوری تشریح می‌گردد.

مقدمه

یکی از اساسی‌ترین مسائل اقتصادی افراد و واحدهای تجاری و کشورها تخصیص بهینه منابع است و یکی از منابع مهم و کمیاب، عامل سرمایه است. اعتلای سطح زندگی مردم، افزایش سطح تولید و همچنین حصول رشد علمی و تکنولوژیکی یک کشور مستلزم سرمایه‌گذاری به میزان وسیع است. با توجه به

افراد دارای ترجیحات مختلفی می‌باشند؛ از این رو یک تحلیلگر پورتنوی جهت یافتن ترکیب بهینه پورتنوی برای یک سرمایه‌گذار نوعی باید سه عامل مهم زیر را مدنظر قرار دهد.

● نرخ بازده مورد انتظار پورتنوی؛

● ریسک یا انحراف معیار بازده پورتنوی؛

● منحنی بی‌تفاوتی یا ترجیحات خاص سرمایه‌گذار.

با توجه به مطالب پیشگفته هدف یک تحلیلگر پورتنوی یافتن ترکیباتی از پورتنوی بهینه می‌باشد که با بالاترین منحنی بی‌تفاوتی سرمایه‌گذار نوعی مماس باشد.

نرخ بازده مورد انتظار پورتنوی

بازده مورد انتظار یک پورتنوی به‌طور ساده، میانگین وزنی بازده مورد انتظار اوراق بهادار تشکیل دهنده آن می‌باشد. در محاسبه بازده مورد انتظار پورتنوی، نسبت سرمایه‌گذاری در هر یک از سهام به عنوان وزن میانگین موزون به کار می‌رود:

$$\hat{R}_p = \sum_{i=1}^n X_i \hat{R}_i$$

که در آن:

$\hat{R}_p =$ بازده مورد انتظار پورتنوی

$\hat{R}_i =$ بازده مورد انتظار سهم i

$X_i =$ نسبت سرمایه‌گذاری در سهام i

با توجه به آنچه گفته شد می‌توان چنین استنباط نمود که بازده

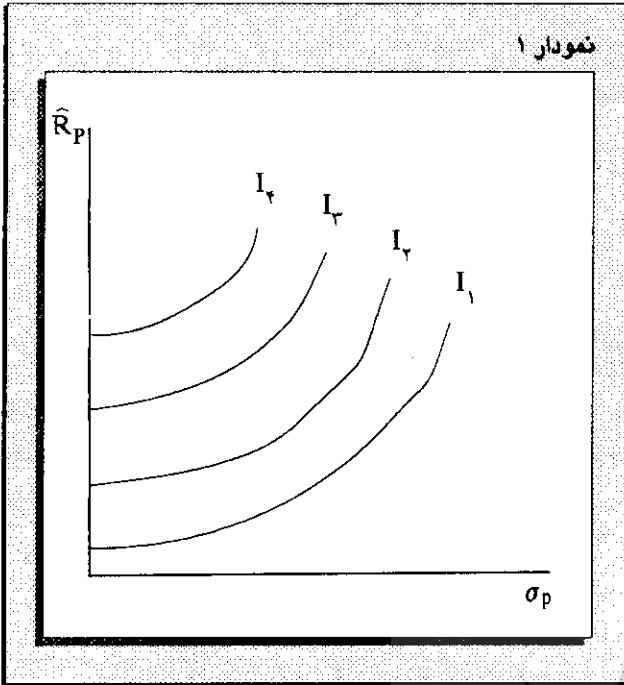
مورد انتظار یک پورتنوی به نسبت سرمایه‌گذاری در هر یک از سهام بستگی خواهد داشت.

ریسک بازده پورتنوی

برخلاف نرخ بازده مورد انتظار، انحراف معیار یک پورتنوی عموماً میانگین وزنی انحراف معیار اوراق بهادار منفرد تشکیل دهنده آن نیست. در حقیقت سهمی که هر یک از اوراق بهادار منفرد تشکیل دهنده پورتنوی در انحراف معیار یک پورتنوی دارد تنها به میزان $X_i \sigma_i$ نیست. میزان واریانس و انحراف معیار بازده یک پورتنوی به میزان همبستگی بین بازده سهام تشکیل دهنده پورتنوی بستگی خواهد داشت. هر چه میزان همبستگی بین بازده سهام کوچکتر باشد، یا اگر این همبستگی منفی باشد، متنوع کردن ترکیب پورتنوی منجر به کاهش ریسک (انحراف معیار) پورتنوی خواهد شد. فرمول محاسبه انحراف معیار و واریانس بازده یک پورتنوی براساس معادلات زیر می‌باشد.

$$\sigma_p^2 = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n X_i X_j P_{ij} \sigma_i \sigma_j, \sigma_p = \sqrt{\sigma_p^2}$$

نمودار ۱

که در آن:

$X_j, X_i =$ نسبت سرمایه‌گذاری در سهام i و j

$P_{ij} =$ ضریب همبستگی بین سهام i و j

$\sigma_i, \sigma_j =$ انحراف معیار بازده سهام i و j

از آنجا که کوواریانس بین دو متغیر حاصلضرب ضریب

همبستگی بین آن دو متغیر و انحراف معیار هر یک از آنها می‌باشد:

$$COV(R_i, R_j) = P_{ij} \sigma_i \sigma_j$$

بنابراین فرمول کلی واریانس و انحراف معیار یک پورتنوی را به‌صورت زیر می‌توان نوشت:

$$\sigma_p^2 = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n X_i X_j COV(R_i, R_j), \sigma_p = \sqrt{\sigma_p^2}$$

منحنی بی‌تفاوتی سرمایه‌گذار

در صورت مشخص بودن تابع مطلوبیت و ترجیحات سرمایه‌گذار، با استفاده از آن می‌توان منحنی بی‌تفاوتی فرد مورد نظر را مشخص ساخت. به‌طور کلی سرمایه‌گذار کلیه پورتنوی‌هایی را که سطح مطلوبیت یکسانی نصیب وی می‌سازد، یکسان تلقی می‌نماید. مکان هندسی چنین پورتنوی‌های منحنی بی‌تفاوتی سرمایه‌گذار نامیده می‌شود. هر ۳۷ سرمایه‌گذاری دارای تعداد نامحدودی منحنی بی‌تفاوتی بوده

است و از بی نهایت نقطه که هر کدام بیانگر یک پورتنفوی بهینه است، تشکیل شده است. اکنون سوال این است که یک سرمایه گذار چگونه می تواند از میان بی نهایت ترکیب پورتنفوی بهینه، پورتنفوی مورد نظر خود را بیابد. مارکویتز این مشکل را با استفاده از یک مدل برنامه ریزی غیرخطی از نوع تابع هدف درجه دوم با محدودیتهای خطی توانست حل نماید. برای استفاده از چنین مدلی تحلیلگر پورتنفوی ابتدا باید بردار بازده مورد انتظار و ماتریس واریانس - کوواریانس کلیه اوراق بهادار موجود در بازار سرمایه را برآورد نماید:

$$ER = \begin{bmatrix} R_1 \\ R_2 \\ \vdots \\ R_n \end{bmatrix}$$

$$VC = \begin{bmatrix} \sigma_1^2 & \sigma_{1,2} & \sigma_{1,n} \\ \sigma_{2,1} & \sigma_2^2 & \sigma_{2,n} \\ \sigma_{n,1} & \sigma_{n,2} & \sigma_n^2 \end{bmatrix}$$

که در آن:

بردار بازده مورد انتظار اوراق بهادار موجود در بازار

ER = سرمایه

ماتریس واریانس - کوواریانس اوراق بهادار موجود در

VC = بازار سرمایه

n = تعداد اوراق بهادار موجود در بازار سرمایه

همان طور که می بینید برای کاربرد مدل، تعداد $(N^2 + 2N)/2$

پارامتر باید برآورد شود. تحلیلگر سرمایه گذاری بعد از انجام

تخمین پارامترها، مسئله انتخاب پورتنفوی بهینه را به صورت یک

مدل ریاضی در می آورد. چنین مسئله ای شامل موارد زیر

می باشد:

۱- متغیرهای تصمیمگیری؛

۲- یک یا چند محدودیت تصمیمگیری؛

۳- تابع هدف که باید حداقل یا حداکثر شود.

در مسئله انتخاب پورتنفوی بهینه، متغیرهای تصمیمگیری نسبت

سرمایه گذاری در هر یک از سهام موجود در بازار سرمایه می باشد.

(X_i) و محدودیتهای اساسی در این مدل، نامنفی بودن متغیرهای

تصمیم $(X_i \geq 0)$ و تخصیص کلیه مقادیر موجود برای سرمایه گذاری

به اوراق بهادار موجود در بازار سرمایه می باشد. یعنی مجموع

مقادیر تخصیص داده شده به X_i ها باید همیشه برابر با یک باشد:

$$\sum_{i=1}^n X_i = 1$$

$$X_i \geq 0$$

که به مجموعه آنها فضای منحنی بی تفاوتی گفته می شود. شکل کلیه این منحنیها شبیه هم بوده و دارای ویژگیهای زیر می باشد:

● منحنی بی تفاوتی بالاتر نشان دهنده رضایت بیشتر سرمایه گذار می باشد.

$$I_4 > I_3 > I_2 > I_1$$

● کلیه منحنیهای بی تفاوتی دارای شیب مثبت می باشند زیرا هنگامی که سرمایه گذار ریسک بیشتری را می پذیرد انتظار بازده بیشتری را نیز از سرمایه گذاری دارد.

● منحنی بی تفاوتی با افزایش سطح ریسک شیب بیشتری پیدا می کند و این مسئله منعکس کننده کم شدن رضایت سرمایه گذار با افزایش میزان ریسک می باشد (نمودار ۱).

مدل میانگین - واریانس مارکویتز

اساس تئوری مدرن براساس یک سری فرضیات در ارتباط با

رفتار منطقی سرمایه گذار در سال ۱۹۵۲ توسط مارکویتز

(Markowitz) بنا نهاده شد. براساس این مدل، معیاری که معمولاً

سرمایه گذاران براساس آن سرمایه گذاری منتخب خود را از میان

شقوق مختلف سرمایه گذاری انتخاب می نمایند، معیار میانگین -

واریانس است. این معیار بر دو فرض اساسی زیر استوار است:

۱- تصمیمگیرنده یا سرمایه گذار فرضی ریسک گریز می باشد.

۲- توزیع احتمال بازده شقوق سرمایه گذاری تقریباً نرمال می باشد.

از آنجا که در بازار سرمایه، جهت سرمایه گذاری اوراق بهادار

زیادی موجود می باشد، از ترکیب آنها می توان به تعداد

نامحدودی پورتنفوی دست یافت. مجموعه این ترکیبات بیانگر

ناحیه موجه یا مجموعه موقعیتهای سرمایه گذاری ممکن در بازار

سرمایه می باشد. اکنون سوالی که در اینجا مطرح می شود این

است که یک سرمایه گذار چگونه پورتنفوی بهینه مورد نظر خود را

از میان بی نهایت ترکیب موجود در بازار سرمایه انتخاب می نماید.

براساس قضیه مجموعه بهینه مارکویتز هر سرمایه گذار براساس

دو شرط زیر پورتنفوی بهینه خود را انتخاب می کند:

- کسب بالاترین بازده مورد انتظار برای هر سطحی از ریسک؛

- کسب پایینترین ریسک (واریانس بازده پورتنفوی) برای هر

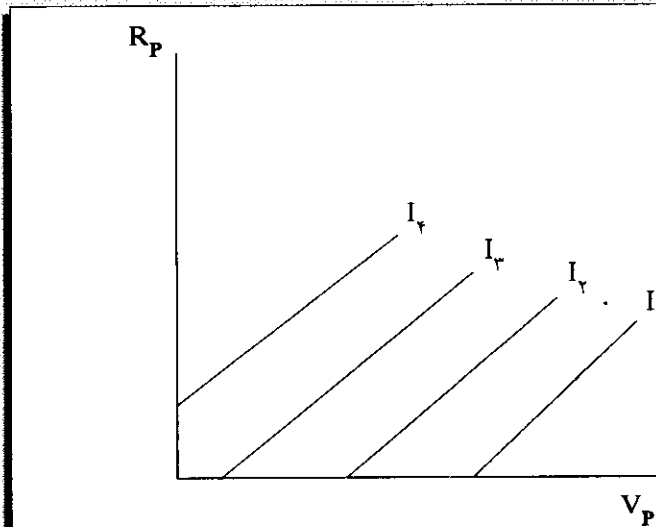
سطحی از بازده مورد انتظار.

به کلیه پورتنفویهایی که قادر به برآوردن چنین شروطی

باشند مجموعه بهینه پورتنفوی یا خط مقدم کارا گفته می شود.

خط مقدم کارا در حقیقت یک خط منحنی است که در بالا و

قسمت شمال غربی مجموعه موقعیتهای سرمایه گذاری قرار گرفته

منحنی اول: $V_p = \alpha_1 + \lambda R_p$
 منحنی دوم: $V_p = \alpha_2 + \lambda R_p$
 منحنی سوم: $V_p = \alpha_3 + \lambda R_p$
 منحنی چهارم: $V_p = \alpha_4 + \lambda R_p$

مبدأ، یعنی نقطه‌ای که منحنی محور افقی را قطع خواهد کرد، نشان می‌دهد. این مقدار برای هر یک از منحنیهای بی تفاوتی سرمایه‌گذار در فضای بی تفاوتی اش متفاوت می‌باشد. نمودار ۲ چهار منحنی بی تفاوتی انتخاب شده یک سرمایه‌گذار فرضی را همراه با معادلات هر یک از آنها نشان می‌دهد.

کدامیک از منحنیهای بی تفاوتی نمودار ۲، بهترین منحنی فرد می‌باشد؟ بالاترین منحنی بی تفاوتی سرمایه‌گذار مطلوبترین و بهترین منحنی بی تفاوتی سرمایه‌گذار می‌باشد. همانطور که می‌بینید هر چه آلفا (α) کوچکتر باشد منحنی بی تفاوتی بالاتر مدنظر قرار می‌گیرد و در نتیجه مطلوبیت بیشتری نصیب سرمایه‌گذار خواهد شد. از این رو هدف یک سرمایه‌گذار را می‌توان براساس کمینه‌سازی مقدار آلفا (α) تعریف نمود. با بازنویسی مجدد معادله منحنی بی تفاوتی براساس آلفا خواهیم داشت:

$$\alpha = -\lambda R_p + V_p$$

بنابراین تابع هدف مسئله انتخاب پورتفوی بهینه را به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$Z = -\lambda R_p + V_p$$

$Z =$

که در آن:

کمینه‌سازی

علاوه بر محدودیتهای فوق که جزو محدودیتهای اساسی مدل می‌باشد، محدودیتهای دیگری را نیز می‌توان براساس نیازها و خواسته‌های سرمایه‌گذار مورد نظر به مسئله افزود. از جمله این محدودیتهای محدودیتهای حد فوقانی و محدودیتهای حد پایین را می‌توان نام برد. به طور کلی هدف مسئله (تابع هدف مدلی) برای یک سرمایه‌گذار فرضی، انتخاب بهترین ترکیب پورتفوی قابل دسترس براساس ترجیحات او می‌باشد به عبارت دیگر هدف یافتن بهترین ترکیب پورتفوی قابل دسترس براساس ترجیحات او می‌باشد. به بیان دیگر هدف یافتن بهترین ترکیب پورتفوی موجهی است که با منحنی بی تفاوتی سرمایه‌گذار مماس باشد. از این رو برای فرموله کردن تابع هدف باید معادله منحنی بی تفاوتی سرمایه‌گذار را مشخص ساخت.

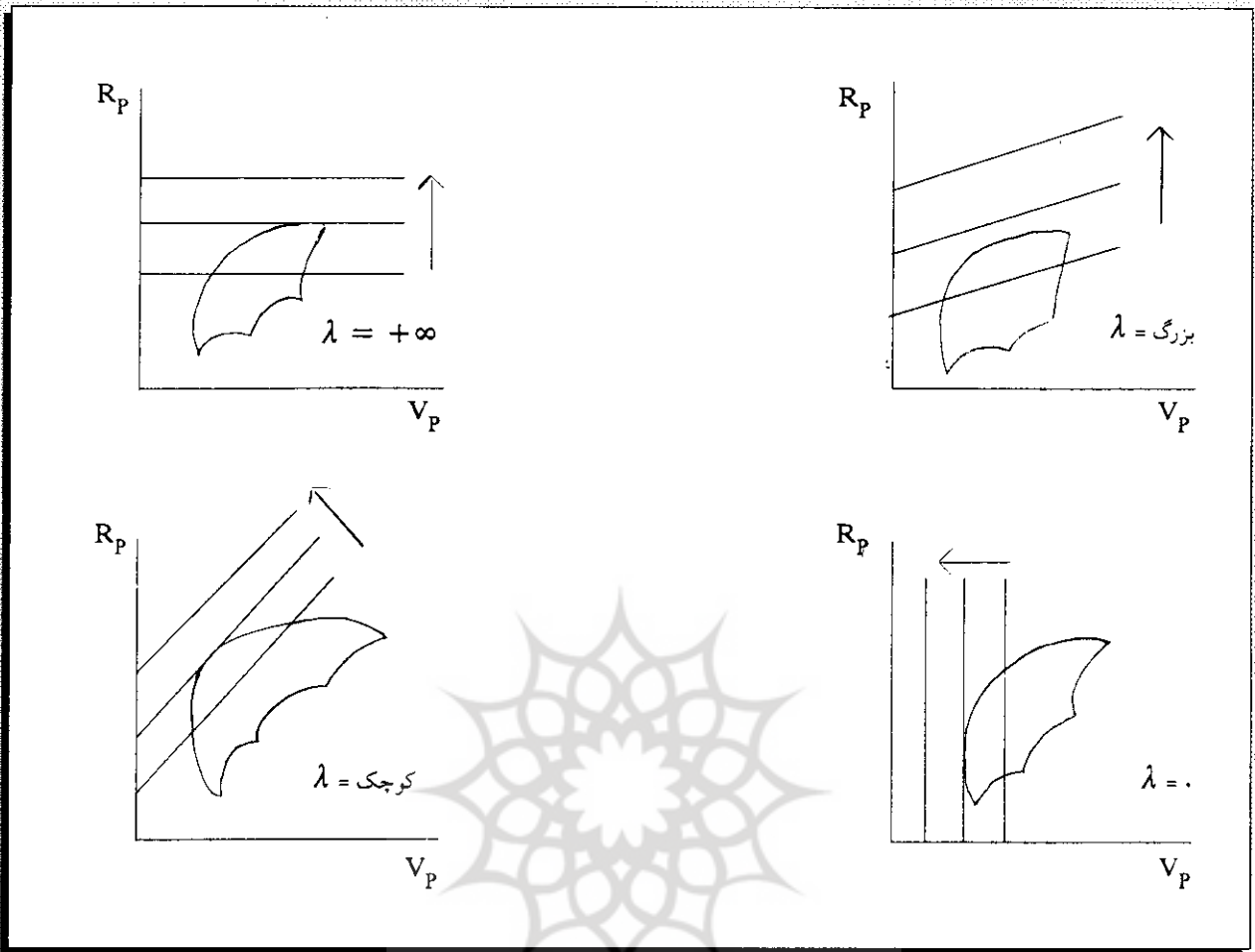
همانطور که قبلاً اشاره شد، منحنی بی تفاوتی یک سرمایه‌گذار ترازوی بین ریسک و بازده مورد انتظار را نشان می‌دهد. بنابراین معادله کلی منحنی بی تفاوتی را به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$V_p = \alpha + \lambda R_p$$

در این معادله V_p (واریانس بازده پورتفوی) به عنوان معیار اندازه‌گیری ریسک و R_p (بازده مورد انتظار پورتفوی) به عنوان معیار اندازه‌گیری بازدهی پورتفوی به کار برده می‌شود.

مقدار λ شیب منحنی بی تفاوتی را نشان می‌دهد و بیانگر میزان ریسک‌گریزی سرمایه‌گذار می‌باشد. مقدار آلفا (α) طول

نمودار ۳

$$L_n \leq X_n \leq U_n$$

$$\lambda \geq 0$$

U_i حد بالای نسبت سرمایه گذاری در سهم i و L_i حد پایین سرمایه گذاری در سهم i می باشد. مسئله فوق در واقع یک مدل برنامه ریزی تابع هدف درجه دوم با محدودیت های خطی می باشد. چنین مسئله ای را می توان با استفاده از شیوه کان - تاکر (Can-Tacro) و ضریب لاگرانژ (?) حل نمود.

در صورت حل مسئله با تخصیص مقادیر مختلف λ می توان به مجموعه کامل ترکیب پورتفولیوهای بهینه ریسکی یا خط مقدم کارا دست یافت. در این حالت مسئله به یک مسئله پارامتریک تبدیل شده و برای حل چنین مسائلی می توان از شیوه خطی - بحرانی استفاده نمود (نمودار ۳).

همان طور که در نمودار ۳ قابل مشاهده است هنگامی که

ژرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

$$R_p =$$

$$V_p =$$

$$R_p = \sum_{i=1}^n X_i R_i$$

$$V_p = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n X_i X_j \sigma_{ij}$$

نرخ بازده مورد انتظار پورتفوی

واریانس نرخ بازده پورتفوی

با توجه به مطالب گفته شده مدل کلی مسئله انتخاب پورتفوی بهینه به صورت زیر خواهد شد:

$$Z = -\lambda \left(\sum_{i=1}^n X_i R_i \right) + \left(\sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n X_i X_j \sigma_{ij} \right)$$

با قیود:

$$\sum_{i=1}^n X_i = 1$$

$$L_1 \leq X_1 \leq U_1$$

$$L_2 \leq X_2 \leq U_2$$

$$R_i = \alpha_i + B_i R_m + e_i$$

که در آن:

R_i = نرخ بازده مورد انتظار سهم i

R_m = نرخ بازده پورتنفوی بازار

α = عرض از مبدأ

B_i = ریسک سیستماتیک یا ریسک بازار سهم i

متغیر عدم اطمینان یا خطای پیشبینی نرخ بازده

e_i = سهم i

از جمله مفروضات اساسی این مدل عبارت است از:

- ۱- توزیع نرخ بازده سهام دارای توزیع تقریباً نرمال می باشد.
- ۲- ارتباط بین نرخ بازده سهام i و نرخ بازده بازار به صورت خطی است.

۳- خطای تخمین نرخ بازده سهام در طی زمان مستقل از هم می باشد.

۴- همبستگی بین خطای تخمین سهم i و سهم j صفر می باشد.

۵- همبستگی بین نرخ بازده بازار (R_m) و خطای تخمین نرخ بازده سهم i (e_i) صفر می باشد.

همان طور که اشاره گردید، نرخ بازده یک پورتنفوی برابر با میانگین وزنی نرخ بازده سهام تشکیل دهنده آن می باشد:

$$R_p = \sum_{i=1}^n X_i R_i$$

بنابراین با جایگذاری ارتباط فرضی بین R_i و R_m بجای R_i خواهیم داشت:

$$R_p = \sum_{i=1}^n X_i (\alpha_i + B_i R_m + e_i)$$

$$= X_1 \alpha_1 + X_2 \alpha_2 + \dots + X_n \alpha_n$$

$$+ (X_1 B_1 + X_2 B_2 + \dots + X_n B_n) R_m$$

$$+ (X_1 e_1 + X_2 e_2 + \dots + X_n e_n)$$

از این رو با جایگذاری ارتباط فرضی بین R_i و R_m می بینیم که نرخ بازده پورتنفوی برابر با حاصل جمع $\sum N$ عبارت می باشد و برای برآورد واریانس و انحراف معیار نرخ بازده پورتنفوی فقط عبارتهایی را که شامل عناصر عدم اطمینان هستند، نیازمند بررسی می باشند. در نتیجه از عبارتهای فوق فقط عبارتهای زیر برای تعیین واریانس و انحراف معیار پورتنفوی مورد استفاده قرار می گیرند:

$$(X_1 B_1 + X_2 B_2 + \dots + X_n B_n) R_m$$

مقدار λ (لاندا) کاملاً بزرگ باشد، مقدار V_p (واریانس بازده پورتنفوی) کاملاً بی اهمیت خواهد شد و در این حالت هدف سرمایه گذار فقط حداکثر کردن مقدار R_p یا به عبارت دیگر حداقل مقدار λ (لاندا) کاملاً بزرگ باشد، مقدار V_p (واریانس بازده پورتنفوی) کاملاً بی اهمیت خواهد شد و در این حالت هدف سرمایه گذار فقط حداکثر کردن مقدار R_p یا به عبارت دیگر حداقل کردن مقدار $(-R_p)$ خواهد بود. حالت افراطی دیگر، هنگامی است که مقدار λ برابر صفر باشد. در این حالت سرمایه گذار بیشتر به واریانس بازده پورتنفوی توجه نشان می دهد و سعی می کند تا آنجا که ممکن است واریانس بازده پورتنفوی را حداقل نماید. از این رو با حل مسئله برای مقادیر مختلف λ ($0 \leq \lambda \leq +\infty$) می توان خط مقدم کار سرمایه گذاری را مشخص ساخت.

مدل بازار

از دیگر مدل هایی که در زمینه مسئله انتخاب پورتنفوی بهینه ارائه شده، مدل بازار است که یک مدل شاخصی می باشد. این مدل توسط ویلیام اف شارپ (F.Sharp) ارائه شده و موجب کاهش اساسی در کوششهای لازم جهت آماده سازی و فرایند پردازش داده ها شده است. همان طور که گفته شد برای استفاده از مدل مارکوویتز برآورد تعداد $(N^2 + 2N)/2$ پارامتر ضروری است. در حالی که در مدل بازار برای تجزیه و تحلیل فقط تعداد $2N + 2$ پارامتر لازم است که برآورد شود.

پارامترهای که در مدل بازار باید برآورد شوند عبارت است از:

۱- برای شاخص بازار:

نرخ بازده مورد انتظار شاخص \bar{R}_n

واریانس نرخ بازده شاخص بازار (پورتنفوی بازار) σ_n^2

۲- برای هر یک از N سهم موجود در بازار سرمایه:

نرخ بازده مورد انتظار سهم i \bar{R}_i

تغییرپذیری R_i نسبت به تغییرات در سطح شاخص بازار

(ریسک سیستماتیک سهم i) B_i

انحراف معیار قابل اسناد به خصوصیات ویژه سهم i

(ریسک غیر سیستماتیک سهم i) σ_{ei}

بنابراین استفاده از مدل بازار در تجزیه و تحلیل پورتنفوی موجب کاهش حجم محاسبات لازم در مسئله انتخاب پورتنفوی بهینه خواهد شد. در مدل بازار تاکید بر روی شاخص می باشد و فرض بر این است که نرخ بازده مورد انتظار هر یک از سهام تا حدود زیادی بستگی به نرخ بازده پورتنفوی بازار دارد و ارتباط بین نرخ بازده مورد انتظار هر یک از سهام و نرخ بازده بازار به صورت خطی می باشد و این رابطه را به شکل معادله زیر می توان نوشت:

$$\sum X_i B_i = B_p$$

از این رو فرم کلی مدل بازار در مسئله انتخاب پورتفوی بهینه بشکل زیر می‌باشد:

$$Z = B_p \sigma_m^2 + \sum_{i=1}^n X_i \sigma_{e_i}^2 - \lambda \sum_{i=1}^n X_i R_i$$

با قیود:

$$\sum_{i=1}^n X_i = 1$$

$$\sum_{i=1}^n X_i B_i = B_p$$

$$L_1 \leq X_1 \leq U_1$$

$$L_2 \leq X_2 \leq U_2$$

$$L_n \leq X_n \leq U_n$$

در مدل فوق X_1, X_2, \dots, X_n به عنوان متغیرهای تصمیم مدل می‌باشد و هدف از حل مسئله یافتن مقادیر X_1, X_2, \dots, X_n است به نحوی که ترکیب سرمایه‌گذاری در اوراق بهادار بهینه گردد. نحوه حل این مدل مانند مدل قبلی است.

1- Efficient frontier

منابع

- 1- Sharp, William F, "partfolio theory and capital market", McGraw-Hill, Inc 1972, p.25-57
- 2- Brigham, Eugene F., Gapenski, hovis C., "Intermediat Financial management", prentice-Hall; Inc 1933, p 45-56
- 3- Klemkoky, Robert C. & Martin p. "the effect of market risk on partfolio piversification". The journal of Finance, 3 March 1973 p.125
- 4- Sharp, William, F., Investment, Englewood diffs, N.j: prentice-Hall, Inc, 1978, p.22

شون هورن - جیمز سی.، مدیریت مالی، ترجمه محسن دستگیر، چاپ اول، انتشارات دانشگاه اهواز، ۱۳۶۹ ص ۳۱۶
عربی نووریموند، مدیریت مالی، جلد دوم، ترجمه وکیلی فرد، حمیدرضا، ۱۳۷۴، ص ۴۳۲

$$(X_1 e_1 + X_2 e_2 + \dots + X_n e_n)$$

حاصل داخل پرانتز در ردیف اول نشان‌دهنده B_p یعنی تغییرپذیری نرخ بازده پورتفوی مورد نظر در مقابل تغییرات و نوسانات نرخ بازده بازار (ریسک بازار پورتفوی) می‌باشد و هنگامی که یک پورتفوی انتخاب گردید، میزان B_p برآورد می‌گردد:

$$\sum X_i B_i = B_p$$

با توجه به مطالب گفته شده، تعداد عناصر عدم اطمینان برای R_p (نرخ بازده پورتفوی) شامل $N+1$ عنصر می‌باشد:

$$B_p R_m$$

$$X_1 e_1$$

$$X_2 e_2$$

⋮

$$X_n e_n$$

برای یافتن انحراف معیار و واریانس نرخ بازده پورتفوی باید واریانس هر یک از عناصر فوق را با دو برابر کوواریانس آنها جمع نموده ولی از آنجا که در مدل بازار فرض بر این است که هر یک از عناصر عدم اطمینان مستقل از یکدیگر بوده و همبستگی آنها صفر باشد. بنابراین کل کوواریانس دو به دو بین عناصر اطمینان برابر صفر خواهد شد. و واریانس بازده یک پورتفوی فقط شامل واریانس هر یک از عناصر عدم اطمینان خواهد بود بنابراین:

$$\sigma_p^2 = B_p \sigma_m^2 + X_1^2 \sigma_{e_1}^2 + X_2^2 \sigma_{e_2}^2 + \dots + X_n^2 \sigma_{e_n}^2$$

$$\sigma_p^2 = B_p \sigma_m^2 + \sum_{i=1}^n X_i^2 \sigma_{e_i}^2$$

کاربرد مدل بازار وظیفه تجزیه و تحلیل پورتفوی را به مقدار بسیار زیادی ساده‌تر نموده و از حجم محاسبات به میزان زیادی می‌کاهد.

فرم کلی مدل بازار جهت بهینه‌سازی ترکیب پورتفوی همچون مدل قبلی یک مدل ریاضی از نوع تابع هدف درجه دوم با محدودیت‌های خطی می‌باشد. تنها تفاوت مدل بازار نسبت به مدل میانگین - واریانس مارکوویتز در برآورد واریانس نرخ بازده پورتفوی می‌باشد. همین امر باعث شده است که به محدودیت‌های مسئله محدودیت زیر نیز اضافه گردد:

DOS + WIN95

نرم افزارهای کامپیوتری آماده
مالی اداری:

- حسابداری مالی
- اسناد دریافتی / پرداختی
- اطلاعات پرسنلی
- حقوق و دستمزد
- ...

کادر مجرب طراحی سیستمهای کامپیوتری
+
کادر متخصص پیاده سازی نرم افزارهای کامپیوتری
سیستمهای کارآمد کاربردی کامپیوتری

**مشاران
نرم افزار**

طراحی و پیاده سازی انواع
سیستمهای کاربردی کامپیوتری:

- حسابداری مالی و صنعتی
- حسابداری فروش و مشتریان
- حسابداری دارایی های ثابت
- حسابداری انبار
- تدارکات و سفارشات
- کنترل حمل و نقل و ترخیص کالا
- بودجه و تأمین اعتبار
- پرسنلی و امور اداری
- حقوق و دستمزد کارکنان

سیستمهای جامع و یکپارچه کامپیوتری:
 سیستم جامع اطلاعات مدیریت
 سیستم جامع اطلاعات مالی
 سیستمهای جامع تلفیقی

مُشاران نرم افزار با بیش از چهارده سال تجربه در طراحی و پیاده سازی سیستمها و نرم افزارهای کامپیوتری مالی، اداری و مدیریت

تهران: کدپستی ۱۵۹۹۹: میدان فردوسی؛ ساختمان شهد؛ طبقه ۷ تلفن: ۸۰۹۰۸۷ و ۸۰۹۰۸۷

فروش کامپیوتر و لوازم جانبی

ارتقاء (UPGRADE) کامپیوتر

طراحی و ساخت سیستم های کنترل

نصب شبکه (NOVELL) و (NET)

پشتیبانی سالانه
نصب و پشتیبانی شبکه های محلی

تعمیر کامپیوتر و لوازم جانبی

تعمیر انواع چاپگر (EPSON) و (HP)

تعمیر انواع مانیتور (SAMSUNG) و (TVM)

تعمیر تجهیزات شبکه (REPEATER, HUB) و (...

شرکت طراحی سیستم (سهامی خاص)

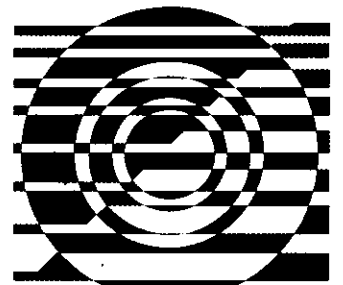
خیابان دکتر شریعتی پان تر از چهارراه قصر ساختمان ۷۹۰

سخت افزار ۸۴۰۸۵۳۹

فروش ۸۴۱۵۸۲۳-۸۴۱۵۸۲۲

دورنگار ۸۴۱۱۸۵۶

نرم افزار ۷۸۰۵۵۵۷-۷۸۰۰۹۱۷-۷۸۹۲۵۳۴

نایار

ایستادن سیستم

۱ نرم افزار بجای ۵ نرم افزار

منتخب شرکتهای دارنده گواهینامه ISO

کلید نرم افزارها دارای:

- کتاب راهنما
- فیلم ویدیو جهت آموزش
- قفل سخت افزاری
- آموزش رایگان
- یکسال ضمانت

سایر نرم افزارها:

۱- حسابداری مالی

۲- پرسنلی و حقوق دستمزد

۳- انبار و حسابداری انبار

آدرس: ایران شهر شمالی - کوی برنا - پلاک ۳۳ - طبقه ۳ غربی
تلفن واحد فروش: ۸۸۴۹۲۸۷ - ۸۸۴۳۱۰۲ - ۸۸۴۵۶۰۷
واحد پشتیبانی: ۸۸۴۳۶۵۸ فاکس: ۸۸۴۵۶۰۶